

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6
Negyedévre	3
Egy óra	1
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek. Ur-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Az új kabinet.

Budapest, november 14.

(—s.) Hogy ha Ő Felsége leg-
kegyelmesebb Urunk és Királyunk
általános szavazás útján megkérdezte
volna a nemzet összeségét — ha
ugyan ilyen módja a suffrage univer-
selle-nek lehetséges volna —, hogy
kit kíván Magyarország miniszter-
elnökül, a nemzet közvéleménye
majdnem egyértelmű lelkesedéssel ki-
áltotta volna ki jelöltjéül Wekerle
Sándort, mert a néhány kiváló állam-
férfiu között, kikre az ország legfőbb
kormányzását bízni lehetett volna,
Wekerle Sándor, hogy úgy mondjuk
— legközelebb áll a nemzethez. Nep-
szerúsége oly nagy az országban s az
összes politikai pártoknál, hogy e
tekintetben vele aligha mérkőzhetik
valaki. És nem is ok nélkül.

Wekerle Sándornak rátermettségét
a miniszterelnöki székre éppen az
igazolja legfényesebben, hogy egy-
szerű sorsból saját ereje és képességei
alapján küzdötte föl magát a leg-
magasabb fokig. S a nemzet, midőn
e tüneményes pályafutásnak hódol
és tapsol, félreismerhetlenül azon sub-
jektív érzés benyomása alatt áll, hogy
ez a hatalmas férfiu az ő testéből és
véréből való. Ez a Wekerle Sándor
általános népszerűségének a nyitja,
melynek tehát hátterét a demokraczia
képezi.

Ő Felségének atyai bölcs indulatára
és legalkotmányosabb érzületére, mely-

lyel hű magyar nemzete iránt visel-
tetik, valí ez a választás, hogy We-
kerle Sándort hívta meg a miniszter-
elnöki székbe, és a nemzet tüntető
kifejezést adott is a király iránti há-
láljának, midőn kitörő lelkesedéssel
üdvözölte az új miniszterelnököt. Első
sorban tehát szeretett királyunknak,
a legalkotmányosabb és legigazságo-
sabb uralkodónak szól a mi lelkesed-
ésünk, mert ő az, a ki Wekerle Sán-
dor kinevezésével, két nagy eszmének,
a demokracziának és a liberáliszmus-
nak diadalához hazánkban megadta a
legfelsőbb szentesítést.

Másodszorban pedig Wekerle Sán-
dornak szól a lelkesedésünk, mert
eddig működése alapján van okunk
tőle elvárni, hogy a demokracziának
és liberáliszmusnak együttes munkáját
hazánkban hatalmas mértékben előbbre
fogja vinni. A mai Wekerle Sándor
— bármiként is gáncsoskodják az
ellenzék a múlt régimeekkel szemben
— a Tisza- és Szapáry-kormányok
iskolájából került ki, melyeknek egyik
erős oszlopa volt, s a mi szemünkben
éppen ez a körülmény a bizalomger-
jesztő. A Szapáry-kabinet tulajdon-
képen csak folytatása volt a Tisza-
kormányának, s most meg a Szapáry-
kormány lemondása után is csak az
következhetik, hogy a Wekerle-kabi-
net fokozott mértékben valósítsa meg
azt, a mi miatt a Szapáry-kormány
lemondott. A Szapáry-kormány föl-
vette a programjába a kötelező pol-
gári házasságot, noha arra egyáltalán

nem volt kötelezve, de tette ezt azért,
mert nemcsak nem zárkózott el a kor-
szellem liberáliszmusa elől, hanem
annak pozitív szolgálatot is akart
tenni. Nem ő rajta múlt, hogy nem
sikerült.

A Wekerle-kabinetten most a sor,
hogy a korszellem elejtett fonálát ott
vegye föl, a hol a Szapáry-kormány-
nak letennie kellett. Ez elől nem tér-
het ki a Wekerle-kabinet, mert a
korszellem pardont nem ad, hanem
kérlelhetetlenül elsőpri azokat, kik
vele szembe szállanak, vagy csak
megalkudni is, nem pedig vele haladni
akarnak. Az új kabinet tagjait ugyanez
órában bizonyossággal még nem tud-
juk, de már maga a kabinet fejének
egyénisége, jellemes képességei ele-
gendő garanciákat nyújtanak arra
nézve, hogy az új kormány a kor-
szellem hatalmas áramlatával lépést
fog tartani. Wekerle munkatársait a
demokraczia és a liberáliszmus legki-
válóbb képviselőiből fogja összealli-
tani, a miben nem éppen a legnagyobb
nehézségekkel kell megküzdenie, mert
hisz ott vannak a Szapáry-kabinet
tagjai, kiknél kiválóbb csapatot aligha
lehetne összetoboroznia. Minden való-
színűség oda mutat, hogy az új kabi-
netet a réginek tagjai fogják képezni
két kivétellel s ez kétségekívül fényes
elégítél a leköszönt Szapáry-kabi-
netnek.

Az új kabinet tehát tulajdonképen
csak névleg új, politikai irányára
azonban régi.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Az első fűtés.

— Irta: Gáspár Imre. —

Elbucuzott tőlünk az utolsó napsugár,
forró bucsucsókkal illetve a hervadó virá-
gokat s a lombjavesztett faágakat és ime,
fellobban kandallónkban az első hasábfá,
jótékony melegével, lángjának tarka-barka
szinompájával igyekezőn kárpótolni a tüdő
napért, nyári hőért, forró verőfényért...

— Ugy, ugy, — mondotta az asszonyka,
— a levegő hirtelen lehűlt; ma rendbeho-
zatom a kályhákat, legkivált a mi kedves
jó öreg kandallónkat s kezdődnek a kelle-
mes téli esték...

Mily barátságosan, vonzóan is néznek ki
azok a szobák, melyekben a kandalló kép-
viseli a tél költészetét! Szépen csiszolt már-
ványlapján két antik gyertyatartó között a
művészi aranyosú kiadé álló óra ketyeg
szüntelen s fölötté a falat egy nagyterje-
delmű régi olajfestmény foglalja el. Talán
anyánknak, talán nagyanyánknak képe,
mely őt fiatalága virágában, ragyogó szép-
ségében ábrázolja. Szelid nézéssel tekint
reánk a jó nagyanya s mi hátradőlve szék-
ünkben ábrándozunk, álmadozunk a letűnt
napokról...

— Teringettét, beh nagy lett a hideg
hirtelenében, — szólta ma a hivatalfőnök s
menten bezörgette Jánost, a hivataliszolgát.
János, hangzék a főnöki ukáz, holnap be
fog fűteni, mert a mint látom (s ezzel a
főnök ur szurós oldalpillantást vetett a
Koroghi napidíjas asztala felé), annak az
urnak az ujjai már tökéletesen megvannak
gémberedve a nagy hidegségtől.

— Még melegedő-szoba lesz a hivatalunk-
ból, mormogá János kifelé mentében.

A színházban is megérzik a beállott hi-
deg. Kivágott öltönyű primadonnák és bal-
letteusók s a spanyol és francia roccoco
szellős divata szerint öltözött kóristák is
dideregve tekintgetnek azon hely felé, a
melyen a — kályhának kellene állania. A
tagok még hagyján, hanem már a helyi-
lapban is jelent meg egy „Közönség köré-
ből” a mely erélyes szavakkal, de melegen
ajánlja az igazgató figyelmébe a hideget.

— Hát elvégre is fűteni kell, — válaszol
az igazgató fejkavarva s tüstént ír egy
folyamodványt a városi hatóságos, bi-
zonyos mennyiségű tüzifa kiutalásának tár-
gyában.

Ezalatt pedig a szegény tandíjmentes
bölcész szavalja magában Petőfi Sándor
„Egy telem Debreczenben” című költe-
ményét, asután pedig úgy cselekszik, a
mint a nagy költő tette: befűti, nem ugyan
a hónapos szobát dissitő, hatalmas cserepes-

kályhát, hanem a pipáját, a melyet astán
váltig szorongat a két marka között.

Mialatt a tandíjmentes így intézi el az
első fűtés nehéz feladatát, tekintetes Gödör
Ambrus néptanító ur is elrendeli az iskolá-
ban, hogy mátol kezdve tartsa kutyaköte-
lességének minden tanítványa naponta egy
darab fa behozatalát. Az osztályban tudni-
illik hatvanan vannak, egy-egy darab fát
pedig hozhat a legszegényebbe is, a miből
astán kikerül nem csupán az osztály, de
még a tanítói lakás fűtése is. Notabene,
érintetlenül megmarad a fűtésátalány.

Sokkal kevesebb teketóriával jár a szer-
kesztők, kiadók és a szini direktorok elő-
készülete a fűtéshez. A szerkesztő kap
annyi verset, novellát és vidéki levelet, a
kiadó annyi kötetet, a direktor annyi drá-
mát, hogy semmi aggodalmuk sincsen a
fűtő szezon tekintetében. Az első őszi ver-
sel kezdődik a fűtés s menten be is fűtenek
vele. A malicziózus poétanép denikve sejt-
teni látszik a szerkesztők e szokását, azért
küldenek olyan visényös dolgokat.

Mikor aután az asszonyka rendbe hozatja
a kályhakat, János — felretétvén minden
nemzetiségi előteleteket — két tót atyafi
által felvágat egy őt fát, a színházi direktor
kikapja a várostól a maga fadeputatát, a
tandíjmentes ur számára pedig megnyitnak
a nyilvános olvasótermek jól fűtött termei s
végül a Gödör uram tanítványai is hangya-
szorgalommal állanak neki a faczipelésnek:

Az új kormány megalakításáról olvassuk a „Nemzet” tegnapi estje lapjában a következőket:

Wekerle Sándor miniszterelnök azt a 48 órát, a mióta a fővárosban tartózkodik, arra használta fel, hogy a kabinet alakítására vonatkozólag a szabadelvű-párt mérvadó egyéniségeinél tájékozódást szerezzen. E két nap alatt e végből először is felkereste Tisza Kálmánt, Széll Kálmánt és Bánffy Dezső bárót, a kikkel hosszasan tanácskozott. Természetszerűleg értekezett Wekerle a lemondott kabinet összes tagjaival is, valamint a szabadelvű párt klubhelyiségeiben a párt számos tagjával. Az új kabinet névsoráról e pillanatban beszélni azonban még nem lehet, mert hiszen az idő sem volt elég arra, mely Wekerlénél rendelkezésre állott, hogy mindazokkal beható tárgyalást folytasson, a kiknek véleményét a kabinet megalkotására vonatkozólag ki akarta kérni. Azt azonban már most megjegyezhetjük, hogy a lapoknak Pápay miniszter-jelöltségére vonatkozó híre nem felel meg a valóságnak; az ő felsége személye körüli minisiteri állásra valószínűleg egy kipróbált parlamenti erő fog kinevezettni, ki parlamenti és társas életünknek egyik kitűnősége. Több lap azt írta, hogy a régi miniszteriumnak több tagja kijelentette volna, hogy személyes ellenszenvből egyik vagy másik volt miniszter-társával nem kívánna együtt lenni az új kabinetben. Erre vonatkozólag a szabadelvűpártban az a nézet uralkodik, hogy ily személyes ellenszenvnek nem léteznek s ha léteztek volna, úgy már korábban még a régi kabinetben le kellett volna, hogy vonják az illetők a kellő konzekvenciákat; de még ha léteznének is — a mint hogy nem léteznek — még akkor is háttérbe szorulnának ezek ama követelménnyel szemben, hogy egy egységes elvi alapon álló kabinetnek kell a szabadelvű-párt egységes programját megvalósítani.

A német császár és Bismarck. A berlini sajtóban erősen tartja magát az a hír, hogy valóban folytak tanácskozások a szász király és a birodalmi kancellár közt, mely tanácskozások tárgya a katonai törvényjavaslat és a császár kibékítése Bismarckkal volt. A kibékítés — előreláthatólag — nem sikerült s így a két nagy haragvó között tovább folyhatnak a villongások.

HIREK.

Városi közgyűlés. A tegnapi folytatásos közgyűlésen Krsztics János polgármester beterjesztette a kolerajárvány megállítására megszavazott összeg részletes számadását, melyből a következő adatokat közöljük: Felügyelőknak és munkásoknak

akkor végtelen kedélyessé válik a világ! Ferjem uram nem út állandó tanyát a kaszinóban, hol a kártyajáték szabályozza a légmérséket, kinek lehűtőleg, kinek pedig izzasztóan juttatva belőle; a hivatalszobába bármi rossz fát tett legyen a tüzre Koroghi, még sem fűt be neki a kandalló duruzsolásától, szelid melegétől kedélyessé váló főnök; a színház kulisszái között s a foyerben kedélyes csoportok alakulnak; az ifju muzsafi hevülni kezd akár a matematikai tételek fölött is, ha a jól fűtött olvasóban fog hozzá s végül az iskolában is rendes állapotukba térnek vissza a nekivürölő orrocskák és fagyótól vörös facsipelő keszek!

Milyen kedélyessé válhatott a világ, mikor erről a tárgyról, a kandalló mélabus költészetéről tréfásan is lehet írni! A világ hát kedélyessé válik, a mikor a kandalló kékefejű tánc-koboldjai először kezdik el bohókás táncukat. Pittingve-pattogva, duruzsolva imbolyognak előtted és indiszkrét módon bolygatják fel emlékeidet s beszélnek édes-kedves történeteket, a melyekhez a kandalló szolgáltatta volt szelid világát, andalító dallamait...

— Hideg van, igazán hideg van már! Ma fűtünk, Jean, elkezdjük a telet.

kifizetett 2500 frt, orvosnak 530 frt, egy desinfecteur 1650 frt, elkobzott halak és burgonyákért 640 frt, hirdetések és nyomtatványokért 454 frt, a barakkórház be rendezése 311 frt, karbol és egyéb fertőtlenítési szerek különböző czégektől 3157 frt, a kisebb kiadásokkal együtt 9262 frt 15 kr. A közgyűlés a polgármesternek ezen jelentését egyhangulag tudomásul vette. Következett azután a liquidacionális bizottság javaslata alapján különböző régi tartozások tárgyalása, melyek legnagyobb részben leirattak.

A kolera Nagybeeskereken. Örömmel jelenthetjük, hogy a kolerajárvány a városban szűnőben van. Újabb megbetegedés sem tegnap, sem ma nem fordult elő. A barakkórházban esidősserint összesen öt beteget ápolnak. A hatóságok tevékenysége mindazonáltal nem szünetel. Az orvosok a rendőrséggel egyetemben mindent elkövetnek, hogy a járványnak újból való fel lépését megakadályozzák.

A kolera a megyében. Annyi izgató hír után ma végre kedvezőbben szólnak a je lentések. Aradácson tegnap már csak 7 újabb megbetegedés fordult elő, a régi betegek közül csak 5 halt meg. A hatósági intézkedések sommi kívánni valót sem hagynak hátra. Tegnap óta 4 orvos időzik Aradácson, a lakosságot artézi vízzel látják el, végül pedig egy desinfecteur által, melyet állami költségen küldtek le, lehetővé válik a kellő fertőtlenítés.

Ázsiai koleraeset tegnap a megye egyetlen községében sem fordult elő. Kolera-gyanus esetek előadták magukat: Osorán, Tóban és Ürményházán. A kellő intézkedések mindenütt megtétettek, az ürületeket dr. Pertiknek küldték fel.

Öngyilkosság szerelmi bubánatból. Öngyilkosságot követett el tegnap Tomesvárott egy Toros József nevű gyárvárosi pinceszér. Szerelmi bánata vitte rá, hogy elkövesse végzetes tettét. Szerelmes volt ugyanis egy Liehr Mari nevű cselédleányba, a kit el is akart venni, de nem tehetette, mivel időközben katonának sorozták be. Aggodalom szállotta meg, hogy vajjon a három hosszú év alatt, míg ő katonaságnál lesz, hű marad-e a leány hozzá. A gondolat, hogy a leány időközben mást szeretethet meg, annyira elkezerítette, hogy tegnap reggeli 4 és 5 óra közt gyárvárosi lakásán agyonlőtte magát. Pénzét és ékszereit kedvesének hagyta.

S a mig Jean fölébreszti a kandalló alvó tüzzellemeit, az ablakhoz állunk s bámuljuk, a mi odakint történik. Mily lombtalan, mily levéltelen a vén gesztenyefa, a melynek hűvös árnyában oly jól esett megpihenni. Hogy elhervadtak a rózsák, az én jó mamám kedves virágai. Hát a georginák, a melyek ifju nővérem kedvencei voltak! Ida sirjára örömet áldostak kedves virágaikból ők, a kik szintén ott nyugosznak már abban a világban, melynek hervadását virággal szokás eltakarni...

— Huh! milyen nagy a hideg odakivül. Fűtsön, Jean, fűtsön be hamar!

Különs! Tréfásan kezdünk hozzá az első fűtés történetéhez s a mint meggyul a kandalló világa, visszatérnek a bánatos emlékek is! Vagy nem úgy van a dolog, hogy a kandalló — mint a hogy az ember-ről is mondják — szintén társas állat? Nem nyájas családi kör, varrogató, gondos nőcske, vidáman nevető gyermekek kellene ahhoz, hogy ez a lélekkel bíró majolika-butor vidám történetekre, élces dolgokra inspiráljon? Ha még itt ülnének az én drágáim, szeretteim! Ida az én közelemben foglal helyet s rám-rám mosolyog nagy kék szemével; amott — ócska könyvével — mama, az én jó hugom pedig szorgoskodva járna

A kereskedő-iffak és a magyar nyelv. Mint annak idején jelentük, a kereskedő iffak számára a torontálmezei magyar nyelvterjesztő-egylet magyar tanfolyamot nyitott, hogy a fiatal emberek, kik hivatásukban arra bizony kevés alkalmat találnak, elsajátítsák hazánk édes nyelvét. E tanfolyam a legszebb eredményt mutatja. 22 állandó hallgatója van, kik szorgalmasan járnak Knyaskó és Szukk urak előadásaira s így joggal várhatjuk, hogy kereskedelmünk fokozatosan magyarosodik. Ennyit a fiatalokról. Mi úgy tudjuk, hogy a Lloyd-társulat a helybeli kereskedőkhöz a czégtáblák magyarosítása tárgyában felhívást bocsátott ki néhány hét előtt, máig pedig nem vettük észre, hogy akár egy német czégtábla is magyarra fordult volna. A hol a fiatalok magyarosodnak, ott az önálló kereskedőknek nem volna szabad ilyen példát mutatni.

Lukácsiu Debreczenben. Az elítelt laczfalusi pap úgy viselkedett Debreczenben, hogy csupán a lakosság higgadságán mult, hogy baja nem történt. A pópa számított is valami kis demonstrációra, mert hibeiből mintegy százat hozott magával biztosítékul. A tárgyaláson órákon át beszélt oláhul, rá sem hederítve az elnök felbeszakítására, hogy maradjon a tárgynál. Este, az ítélet kihirdetése után ugyanis az „elitelt martir” tiszteletére bankett volt a „Bika”-ban. Itt gyűltek össze a pópa hívei, mintegy harminczan. Lukácsiu a banketten ki nem fogyott az oláh dik-cziókból, a melyeknek a tenorja ez volt: „Él még az oláhok istene, a ki valamint eddig nem hagyta el őket, úgy ezután sem fogja s velük lesz, ha eljön a számadás órája...! Ők a hűséges fiai a nemzetnek, a magyarok a hazaárulók s mégis nekik nincs meg a betevő falatjuk, a magyarok pedig jólétben élnek — no de majd eljön a számadás napja...! stb. Ebből látszik, hogy a kilátásba helyezett egy évi fogház a lázító pópára nem volt elég hatással. Az oláh dik-cziókat csak néha szakította meg egy-egy „abczug!” a vendéglő másik asztalánál ülő magyar iffak körében, a kik egyebiránt a lehető legelnezőbbek voltak ezzel a vakmerő hazaárulóval szemben. — Egy másik asztalnál az aradi színügyi bizottság kiküldöttei ültek, a kik az itteni színészet megbirálása végett értekeztek, köztük dr. Barabás Béla, gyomai országgyűlési képviselővel és a szintársulat előkelőbb tagjaival. A Bika törzsvendégei látván az oláhok gyülekezését, egész csendben meghagyták Rácz Károly cigány zenekarának, hogy folyton magyar darabokat játszik, köztük a Himnusz-t és a Szózat-ot. A cigány az előadott Thermidor hatása alatt egyszer rázendítette a „Marseillaise”-et, melyet az oláhok megtapsoltak. Erre a

a szobában le föl! Bizony kialudnék a kandalló is, ha nem lenne erre is gondja a család Márhájának!

De hová is lettek minde kedves, drága lények, az én szeretteim, jó nemtőim? Hogy elhagytak, hogy eltűntek mindannyian! A sirba le, az örök fagy, a kiengedhetlen ridegség világába! Oh mily szörnyű, mily elviselhetetlen gondolat ez!

A kandallóban fellobog a láng s számon kéri tőlem a vidám kört, a mely valaha, régen itt üldögélt körülötte s vidám dallal, csengő kacajjal, könnyed csevegéssel vegyült a lángok misztikus beszédébe.

Mit kéred tőlem számon, mit keresed rajtam? . . . Nincs neked annyi viláosságod, jó öreg családi butor te, hogy megvilághatnád az én lelkem sötétségét, nincs annyi meleged, hogy fölhevithetnéd az ő haláluk ridegségét!

Főmet kezemre hajtva bámulok a tűzbe. Siró szélvihar kavarja fel a kihalni készülő zsarátnokot s zugva-bugva kiáltoz fájókat, kinosakat. És én bámulom, bámulom s csak hallgatom tovább, pedig a kandalló tüze kialudt s hideg, metsző hideg van körülöttem újra . . .

magyar társaság a Rákóczy-indulót huzatta rá, melyet a közönség viharos tapsal fogadott. Ezután, a közóhajnak engedve, dr. Barabás Béla országgyűlési képviselő szép dikciót tartott a magyar nyelvről és annak apostolairól, a színészetről, továbbá a hazaszeretetről. Egy fiatal pap erre oláh nyelven tartott dikciót, melyben azt hangostatta, hogy ők: „nemes nép, nem is gyűlölik a magyarokat, hanem vele egyenlő jogokat követelnek.“ — A lázító laczfalusi pópának különben méltó tanítványai akadtak Debreczenben, négy román joghallgatóban, a kik nemcsak hogy tüntetésszerű ünneppel fogadták a laczfalusi oláh agitátort, hanem ottléte alatt állandóan vele voltak. Ezek az oláh diákok egytől egyig állami alapítványi helyeken vannak, kettőjük jótéteményes.

— **Rabló cigányok.** Sipet temesmegyei község határában a napokban négy cigányt fogtak el, a kiknek kocsiájában tömördek rablott holmira akadtak. A cigányok nevei a következők: Kaldáros Kuzsma, Nyeda Juon, Czurár György és Drágics Péter. A lopott holmik között mindenféle volt, a mit csak vásárokon árulni szoktak. A cigányok mindez ideig nem vallottak be, hogy honnan és miként kerül hozzájuk a holmi.

— **Az élezes Wekerle.** Nagy humorista a függetlenségi párt új elnöke, írja a „P. H.“, de az új miniszterelnök sem szűkölködik humor dolgában. Nem érdektelen most, mikor a két férfiú egyszerre lép a parlamenti két legnagyobb párt élére, föl említeni azt az epizódot, mikor Wekerle humora elhallgattatta még az Eötvös humorát is. Akkor történt, mikor Eötvös ki-méletlenül megtámadta Radó vasmegyei főispánt s ennek kapcsán a kormányt is. Wekerle válaszolt neki az ő kedélyes módjával, s szavait ezzel végezte: „A képviselő ur annyi jót mond el a törvényszék előtt rossz emberekről, hogy szükségét érsi itt a háiban igen sok rosszat mondani el jó emberekről.“ A frappáns vágásra homéri habota rengette meg az egész hátsat, Eötvös is nevetett és — nem válaszolt.

— **Fáklyásmenet Wekerlenek.** A budapesti belvárosi kör választmánya elhatározta, hogy Wekerle Sándor miniszterelnöknek nagy fáklyás-senét rendeznek, így óhajtván politikai pártállásra való tekintet nélkül kifejezést adni a polgárság örömeinek, mely az új kormányelnök kinevezésében a demokrácia korszakos vívmányát tekintti. A belvárosi körnek e tárgyban kiadott ki-áltványa már megjelent.

— **Az orosz trónörökös Bécsben.** Miklós orosz trónörökös tiszteletére az udvarnál diszebédt volt, melyen a királyné is részt vett. A királyné négy év óta ma jelent meg először udvari diszebéden; utoljára 1888. okt. 4-én történt ez, midőn Vilmos német császár trónralépése után Bécsbe jött. Ebéd után a király az orosz trónörökösrel az operába hajtatott, előadás után pedig a trónörökösrel egyenesen az északi pályaudvarhos, hol a bucsuzás nagyon szívélyes volt. A király megölelte vendégét, a trónörökös pedig levette fővegét, mire még kétszer megölelték és megcsókolták egymást. Az orosz trónörökös Podvolocziskából orosz udvari vonaton Moszkváig utasik; ott anyjával találkozik s vele együtt tovább folytatja utját a Kaukásusba.

— **Daniel Ernő belügyminiszter.** A „Pesti Napló“ tegnapi esti lapjában olvasuk: Belügyi tárcsára legújabb fölmerült Daniel Ernő jelöltsége. Daniel Ernő jelöltsége körül a szabadelvű pártnak nemcsak több előkelő tagja, hanem a pártból is igen jelentékeny kontingens buzólkodik.

— **Templomrablás Gattaján.** A bűnöség legnagyobb jelét mutatták azok a betörők, a kik Gattaján az ablakon kereszt-

tül a templomba hatolhattak. Az elvetemültség legnagyobb jele az, mikor az ember megtagadja magát, a szentséget megrabolja. Ismeretlen tettesek a templomba törtek s az oltáron állott kehelyben volt ostyás szelenczét, melyet értékes tárgynak gondoltak s egyik miseruháról az ezüst csatot lelopták. A templomrabló bűnösök ismeretlenek, — a csendőrség erősen nyomoz utánuk.

— **Százhusz lövés egy percz alatt.** Manlicher, a rémitő öldöklő hatású puskák feltalálója, új löfegyvert talált fel. Egy puskát, a melylyel egy percz alatt százhuszszor lehet löni s a melyet fényes sikerrel próbáltak ki a bécsi katonai technikai bizottság előtt. Az új fegyver elkészett az éppen most szétoszlott delegációkra nézve, de a legközelebbi delegációnális időszakra már valószínűleg eltalálja — finanziainkat!

— **Pofozkodó pap.** A Szabadkán megjelenő Szabadtság a következőket írja: Egy tisztességes polgári nő assal a kérésrel ment a minap Gyenes János káplánhoz, hogy egy nála hirtelen meghalt ember holttestét szentelje be. A káplán durván kikelt a miatt, hogy ő hozzá mindenféle dögöt visznek, a melynek a bezzenteléseért semmi díj sem jár. Mikor az asszony erre az embertelen bánásmódra megbotránkozásának adott kifejezést, a tisztelendő ur úgy arcul csapta, hogy sérülése az orvosi látélet értelmében nyolcz napi gyógykezelést vesz igénybe.

— **Mindenféle.** Hogy eszik a szultán? A török birodalom uralkodója a többi muszلمانok módjára, t. i. ujjával teszi az ételt a szájába. Mint-hogy török szokás szerint nincs étterem, a szultán ott eszik ahol éppen kedve tartja. A nagy konyha egy külön nagy pavillonban van. A főt ételket a nagy ur parancsa szerint arany vagy ezüst tála-kon hordják föl. A khalifa mindig egyedül eszik, körülveve azon egyének által, kiket kegyével kitünt s kikkal nyájasan társalog. Gyakran csak megkóstol egy-egy ételt s aztán szétosztja környezői között, vagy egy hadsereg által valamely miniszternek vagy más kiváló személyiségnek küldi. Mint a mozlímok nagy része, a szultán sem iszik bort. Minden étel előbb lepecsételtetik Osman pasa szultán szemellettára bontatik föl, még pedig az első eunuch által. Étkezés után az asztalt elviszik s a szultán — hivei által örzive — a szófán élvezi a szieszát.

Szereted a zajt, társaságot,
Hisz oly unalmas a magány!
Hogy udvarod van, mint a holdnak.
Ködpáras, ősi éjszákban.

S míg az üres kőd, légyárad
Mosolyodtól fénylik, ragyog:
Hogy vennéd észre, hű szívéről
Azt a kis fénylő csillagot...

V a r g h a Gyula.

A kávé legyen forró, mint a pokol, fekete mint az ördög,
tisztá mint az angyal, édes mint a szerelem.
P a l l e g m a n d.

Csupán egy előadásban rejlik a szónok szerencséje.
G ö t h e.

Törvényszéki csarnok.

* A tulterhelt bíróságok. A kir. kuria fegyelmi tanácsa szombaton tárgyalta Je-zovic Gyula módosi (Torontálmegeye) kir. aljárásbíró ügyét. Hanyagsággal és mulasztással vádolták, pedig a bíró 3—4000 aktát dolgozott föl évenként elnöke kimutatója szerint. Persze a mellett kevés idő jutott a bevonatás és a kivezetés formalitá-saira s a könyvekből rásütötték, hogy eny-nyi, meg annyi elintéztett akta nincs kive-zetve. A kir. tábla Jezovicot rosszallásra ítélte, a mit a kuria is helybenhagyott.

Színház.

Színházunk tegnapi előadása, a szó teljes értelmében, kedélyes családi estéhez volt hasonlatos. Sz. Nagy Imre enfant gâté-je publikumunknak, mely a tegnapi jutalom-játék alkalmára szép számmal jelent meg s folytonos tetessényilatkozatokkal kísérté kedvenczének játékát.

Sz. Nagy Imre csupán a második da-rabban, a „Szép Galathea“-ban lépett fel,

a midőn Pygmaeont játszotta. Kedélyes jelenet folyt le már a felvonások alatt a szintalok között is, a hol Sz. Nagy Imrét a közönség egy része értékes aranyórával lepte meg, melyet néki busditó szavak ki-séretében nyujtottak át. Kiléptekor hatal-mas taps hangzott fel; a zenekarból virág-lantot nyujtottak fel, nemzetiszintű szala-gokkal; ezek egyikén „A mester a ta-nítványnak“, a másikán „Az apa fiának“ feliratok voltak olvashatók; való-szinű, hogy a jutalmazott nem maradt két-ségsben az iránt, hogy a figyelem honnan származott. A lanthoz volt erősítve egy dobosban az a szép arany lánc, melylyel Nagy Imrét a közönség más része aján-dékozta meg. „Óra et labora“ hang-zott egy az órát szemlélő ur jó tanácsa, a lánc pedig ide fogja fűzni birtokosát, a hol ily szépen sikerült az ő első jutalom-játéka. Mint a collegiálitás igen szép jelét emlitjük fel, hogy a Kövesi pár is csinos és izléses ajándékkal lepte meg Sz. Nagy Imrét, a babérokat szerzett művész pár buzdítása volt az első kossoruját ki-nyert fiatal pályatársával szemben.

Kedélyes volt a többi kossoru története is. Ugy Szilasi Irén, mint E. Kovács Ilka részesültek tisztelőik jóvoltából a kossoru nyujtás megtiszteltetésében, csak-hogy az előbbinek egy ária kellő közepén nyuj-tották fel s nyujtogatták sokáig a közön-ség derűtsége mellett, úgy, hogy sem ő, sem a szinpadon levő Sz. Nagy Imre soká nem tudták, kit illet kettőjük között a kossoru. Az E. Kovács Ilka kossoruját pedig a „Parasztbecsület“ alatt nyujtották fel. Az ilyen dolgokra megbizható embert kellene tartani.

A „Parasztbecsület“, Vergának, De-réki Antal igen jól fordított drámájának előadásán meglátszott a szereplők igyeke-sete. Bera Paula (Santuzza) és Szarvasi (Turidda) hévvel játszottak, csak-hogy foly-tonosan deklamáltak és álpáthoszt alkalmaz-tak a darabban, a melyben pedig beszélni, csak beszélni kell s a természetesség a fő-dolog. Deréki jól értelmesett, mint Alfio, s dicséretet érdemel a többi szereplő is.

Utána ment „A szép Galathea“ és ez az előadás is — igen kedélyes volt. Szentár-sulatunk legjobb erői vették át a szerepeket, úgy, hogy méltán várhattunk kielégítő elő-adást. Mindannyian azonban erős indispo-ziczióval küzdöttek s így a legtöbb ének-szám — megtorpant. Dicsérettel emeljük ki E. Kovács Ilkát, a ki Ganymedes szerepében csinosan énekelt és kedvesen játszott; Kövesi nevetettett.

Sokkal jobban volt diszponálva a közön-ség, még pedig — mind a két darab alatt; tapsolt, éljenzett és hívott. (—)

Irodalom és művészet.

* „Anyós dalok“ czimű versfüzérre hir-det előfizetést V a r o s s y Mihály tanár. A kötet ára 1 frt, a szerző csimére, Zala-Egerszegre küldendő be.

* **Almanach.** Az egyetemes Regénytár jól ismert Almanachja az év forgásának pontosságával jelent meg újból a maga csinos, kedveltető külsejével és sokat ígérő tartalmával. Az ideai Almanach szintén Mikszáth Kálmán szerkesztésében és elmés-ségtől dúsadó előszavával jelent meg. A szerkesztőn kívül nem kevesebb, mint tizenöt magyar író elbeszélése van benne. Mint a korábbi években, ezúttal is régi és új nevek együttesen lépnek itt az ol-vasó közönség elé. Jókai Mór, Benicskyné-

Bajza Lenke, Tóth Béla, Vadnay Károly sorakoznak egymás után, majd Szalóczy Bertalan, Lipcsey Ádám, Kosma Andor mutatják be magokat az Almanach köszönésének, a vidám Rákosi Viktor mellett Justh Zsigmond, Herczeg Ferencz mellett a szerény, de magas tehetségű Sebők Zsigmond kerül sorra, köztük a finom tollu Gyarmathy Zeigánéval, s végül Mikszáth Kálmán és Bródy Sándor. A Singer és Wolfner czég kiadásában megjelent díszes kötet ára 1 frt.

* A „Vasárnapi Ujság“ november 13-iki száma 22 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Az állami számvevőszék és első elnöke.“ (Gajszágó Salamon arcképevel.) — „Eltűnt uszó.“ Német népmánca. Fordította Szász Béla. — „Végig az országon.“ Költemény Zempléni Árpádtól. (Szánthay István rajzával.) — „A király futása.“ Elbeszélés. Irta Bakcsay Sándor. — „Az erdélyi színészet százéves jubileuma.“ (Id. br. Wesselényi Miklós és gr. Bánffy György arcképevel.) — „Egy neveléses tragédia.“ Elbeszélés. Angolból ford. ifj. Szász Béla. — „A milliárdosok.“ — „A görög királyi pár ezüst lakodalma.“ (György görög király és neje, Olga királyné arcképevel.) — „A magyar színészet kolozsvári ünnepe.“ A kolozsvári nemzeti színház képével Cserna Károlytól és nyolcz képpel az erdélyi színészet jubileuma alkalmából rendezett díszelőadásról. — „Magyar festők újabb művei.“ (4 képpel: „Napkelte“ Tölgyessy Arthurtól, „Czigány leány“ és „Komoly kérdés“ Aggházy Gyulától, „Őszi alkony“ Mesterházy Kálmántól.) — „Olga württembergi királyné.“ (Arcképpel.) — „Harrison Benjaminsé.“ (Arcképpel.) — „A kolera Hamburgban és Budapesten.“ (Két képpel: Utasok és podgyászuk orvosi megvizsgálása a budapesti és hamburgi indóházban) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi újság; Sakkjáték Képtalány stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok“ kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

A bonbonok.

— Színházi pletyka —

A fiatal ur igen méltóságos és igen elegáns, keresztbe csikos gallérral és hosszában csikos készelőkkel, fog egy barátot.
— Barátom ez az isteni hölgy itt...
— Színész. Színhásunk egyik oszlopa.
— Mutass be, kérlek.
A fiatal ur be van mutatva. Az egész, mint Verne szokta írni, csak egy pillanat műve volt.
— Nagyságod milyen bonbont szeret?
— En...
— Igen.
— De igazán... uram én nem értem...
— Boldoggá tesz vele.
— Nagysága megnevezi — nem a segédeit, hanem a bonbon egy nemét.
A fiatal ur kilenczven centiméternyire leemeli a kalapját, negyvenöt fokban meghajol, a bal lábával hátról centiméternyit hátracsoszban és eltávozik.
— Nagysága azonban nem kap bonbont.
A fiatal ur tovább rohan, miután följegyezte a bonbon nevét.
Azután ugyanezt a manővert ismétli egy második, egy harmadik, egy negyedik, egy ötödik színházi szépséggel. Ő nagyságai meg vannak lepelve, kellemesen vannak meglepetve, sőt igen kellemesen vannak meglepetve, azonban a bonbonok nem jönnek.
— Csudálatos. Pedig olyan szép nyakraválója volt annak a fiatal embernek. Mi lehet ennek az oka? Talán bolond ez az ur?
A legelső barát, a ki a fiatal urat bemutogatta, megbizatik, hogy firkéssze ki a titkot.
Fiatal ur Nr. II. utnak indul. Fiatal ur Nr. I-et épen a hatodik színésznőnél találja, a mint kérdegeti, hogy milyen bonbont szeret.
Hm. Ez bizonyosan föl akarja állítani a becskeréki czukorkagyárat.
Az első fiatal ur boldogan távozik, a második után.
— Te!
— Mit akarsz?
— Megbolondultál?
— En? Soha!
— Talán sárlatot kötöttél cukorgyárosokkal?
— Nem vagyok én vigész.
— Hát mit akarsz a színésznők bonbonjaival?
Nr. I... arca sejtelmes-boldogan elsimul s titkosan mosolyog.
— Titok...
— Mi?
— Mi? Nem azért titok, hogy elmondjam. Találád

ki. Okos kis fejtörő ez az érettebb ifjúság számára. Nézd csak; adva van egy szép asszony.
— Egy szép asszony. Igen jól indul.
— Nos hát. A szép asszonynak van egy férje. Látod? Vagy is hát érted?
— Nem egészen.
— Hát a férj ur egy idő óta elmaradzik. S ha hazatér, tele van bonbonokkal a zsebje.
— Es?
— Ostoba Ő nagysága tudni akarja, hogy melyik színházi szépségtől kapja a bonbonokat...
Nemo.

Táviratok.

Verziók az új kabinetéről.

Budapest, nov. 14. (A Torontál eredeti távirata.) Az eddigi miniszterek mind megtartják tárczáikat, csupán a belügyi nincs még betöltve. Ő Felsége személye körüli miniszterré Tisza Lajos gr. nevezetik ki.

Az új kabinet.

Budapest, november 15. (A Torontál eredeti távirata.) Wekerle még ma, esetleg holnap utazik Bécsbe, hogy az új kabinetet bemutassa. Alig hiszik, hogy jövő hétfő előtt teljes legyen a kabinet. A régi miniszterek nem fognak új esküt tenni, csak Wekerle és az újonnan kinevezettek.

Teleky gróf s a belügyi tárcza.

Budapest, nov. 15. (A Torontál eredeti távirata.) Legújabb s igen elterjedt verzió, hogy Teleki Géza gróf, volt belügyminiszter venné át ugyane tárczát. Teleki gróf ma Somkútról Budapestre érkezett.

Belügyminiszteri kombinációk.

Budapest, november 15. (A Torontál ered. távirata.) Kormánykörökben komolyan emlegetik Hieronymi Károlyt, kit csak néhány hét előtt nevezett ki Ő Felsége az állami főszámvevőszék elnökévé, mint a Wekerle kabinet belügyminiszterét. Állítólag meg is kínálták már, de Hieronymi még nem nyilatkozott.

Wekerle és Lobkowitz herczeg.

Budapest, november. 14. (A Torontál eredeti távirata.) A lapok a következő csinos történetkét beszélnek el: Mikor Wekerle Bécsből Budapestre utazott, a kiszálláskor találkozott Lobkowitz Rezső herczeg hadtestparancsnokkal, ki véletlenül szintén azon a vonaton utazott. Lobkowitz hozzá sietett s megszólította:
— „Kegyelmes uram, szivből gratulálok.“
Igy hát Budapesten Lobkowitz üdvözölte először az új miniszterelnököt, ki még sokáig beszélt a hadtestparancsnokkal.

Wekerle születésnapja.

Budapest, nov. 14. (A Torontál eredeti távirata.) Wekerle miniszterelnököt ma 44-ik születésnapja alkalmából igen sokan üdvözölték; a tisztelgők sorában volt a kormányelnök választó kerületének, Nagybányának polgármestere, ki a kerület nevében jött örömet kifejezni a fölött, hogy miniszterelnök lett.

Magyarország és a római sajtó.

Budapest, november 15. (A Torontál eredeti távirata.) A „Moniteur de Rome“ a következőket írja: Magyarország veszedelmes játékot tűz. Ha kulturharczot akar, az egyházat részen találja. Az egyház fegyvere a dogmák, melyet hiába fenyegetnek a liberálisok. A vatikán eddig türelmes volt, de ha a magyar kormány átlépi a Rubikont, csak magának tulajdonítsa a következményeket.

Szerb dolgok.

Budapest, nov. 14. (A Torontál eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik, hogy a szerb kormány a bécsi nuncziatura jegyzékére azt válaszolja, hogy a szerbiai katolikusok jogi helyzetének rendezése nem sürgős, alkalmasabb időpontra halasztandó. A szerbiai katolikus papság panaszeit a szerb kormány valótlannak nyilvánítja.

Közgazdaság.

Uj vasutak Délmagyarországon. A versecz-kubini helyü érdekü vasut közgazgatási bejárása f. hó 12-én vette kezdetét Verseczen. Az első napi tárgyalás eredménye, mint a „D. K.“ írja, teljesen kielégítő, a menyiben Versecz város, Temes megye Paulis, Rattisova és Vljakovecz kiküldöttei s a katonai kincstár teljesen egyetértésre jutottak az állomások helyeire, az átereszekre stb. vonatkozólag, s a bejárású jegyzőkönyv is aláíratott. — Jeszenszky Béla nagybirtokos azon indítványa is jegyzőkönyvbe foglaltatott, s azzal együtt a miniszteriumhoz felküldetik, mely indítvány szerint a vasutvonal forgalma érdekében kívánatos lenne, hogy a vonal az ulmai állomástól észak felé kigömbülve, s vljakovecz rati földeket is érintené, ott is megálló hely létesítenék és a vonal Nikolinca felé is kiépítenék. Tegnap a károlyfalvi községhezán, ma Torontál-Petrovo-szellón folytatták a tárgyalást. Holnap a bizottság Kubinban lesz. A bejárásnál Gyöngyössy János miniszteri tanácsos elnököl.

A temesvár lippai helyi érdekü vasut ügyében a temesvári városi bizottság tegnap ülést tartott, melyben elhatározták, hogy az esetre, ha rendes vágányu vasut épül, kilométerenként 1000 frttal — ha pedig keskeny vágányu vasut épül, kilométerenként 500 frttal segélyesi a vállalatot és megfelelő törzsrésztvenyt jegyes.

A konyhasó befolyása és a tej. Ujabb időkben tett kísérletek után arra a tapasztalatra jutottak, hogy sok konyhasó vianyossá teszi a tejet. Egy tehén, mely naponta 60 gr. konyhasót kapott, oly tejet szolgáltatott, melynek szilárd anyagban való tartalma 13%-ban lett megállapítva. Később ugyan a tehén kétszeres sóadagot kapott, s ekkor a szilárd anyagok mennyisége 8%-ra csökkent. A tanulság tehát ebből az, hogy ha kővér tejet akarunk, a só adagolását nem szabad tulságba vinnünk. Legfőlebb 60 gr. legyen a naponkénti adag; kisebb teheneknél még kevesebb. A tej vizenyősége valószínűleg onnan ered, hogy az erős sóadag után a tehének aránytalanul több vizet fogyasztanak, s ennél fogva több, de higabb tejet adnak.

Délutáni tőzsde.

Budapest, nov. 14. (A Torontál eredeti távirata.) Zárult:
Gabna:
Buza őszre 7.52—54.
Buza tavaszra 7.61—63.
Zab tavaszra 5.52—54.
Tengeri máj.—jun. 4.86—88.
Káposzta-repcze 11.80—90.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)
Regény.
— Irta: Zola Emil. —
ÖTÖDIK FEJEZET.

(40-ik folytatás.)

Midőn Jacques elvált tőle ismét felkereste kamarascskáját, felvette munkásöltönyét s ment a gépcarnokba, hol rendszeren félórával a vonat elindulása előtt szokott megjelenni. A mozdony megvizsgálásának fontos feladatát fűtőjének Pequeuxnek a nyakába tolt, ámbár ez három napban kétszer leszokta inni magát. A mai nap kellemes izgalmi következtében mégis némi nyugtalanságot érzett. Annál is inkább személyesen akar meggyőződni, hogy a mozdony minden egyes része jól működik, minthogy ma reggel azt vélte Havreban észrevenni, hogy a lokomotív minden kis munkához aránytalanul nagy erőt igényel.

A hatalmas, zárt, széntől megfeketedett falu magas porlepte ablakok által világított csarnokban a többi pihenő mozdonyok között állt a Jacquesé is, még pedig a kijáratához legközelebb. A csarnok egyik fűtője a tüstet élesztette; egy-egy veresen izzó széndarab kihullott a rostélyon keresztül és sziporkázva, sietvegeve aludt el az alatt elhuzódó keskeny árokban, mely épen e célra ásított a rostély alatt. Az ő locomotívja egyike volt azon gyorsvonat mozdonyoknak, melyek előkelő, de óriási méretű eleganciával, nagy fényezett hatalmas aczélszárakkal összekötött kerekeivel, széles mellkasával, nyulánk farkával, kettős tengelyével, mint vassá vált következtesség és biztonság mi által a mozdony királya lett minden fémből készült tárgynak, az erővel párosult határozottságra emlékeztet. Ez is mint a többi mozdonya a társaságnak számára — mely 214 volt — kívül még egy állomás nevével viselte; még pedig Lison-t.

Jacques nagyon szerette ezt a négy év óta vezetett mozdonyt. Sokfelét vezetett már azelőtt, okos, értelmetlen, bátor és gyávát. Mert minden egyes mozdonynak meg van a saját jelleme. De Lisonját nagyon szerette, mert egyesítette magában mindazon ritka jó tulajdonságokat, a melyeket egy igazi jó nőből csak várni lehet. Kedves, engedelmes, könnyen indítható és — hála kitűnő szerkesztésének — egyenletes menésben tartható volt. Anonkívül ismerte Jacques még egy jó tulajdonságát a gépnek.

Egy olyan tulajdonságát, melylyel az éppen oly szerkesztő és Lisonnal minden egyében megegyező mozdonyok egyike sem birt. Lelke volt ennek a mozdonynak, az a titokzatos valami, melyet a véletlen stül a fémöntvénynek a vegyítéskor vagy a munkás keze az egyes részek kovácsolásakor, valami emberi: az élet!

Ő tehát szerette a gyorsan és megindítható és tüzes paripaként vágató és mégis gyorsan megállítható Lison mint egy háládatos férj. Szerette még azért is, hogy a rendszer bevételén és mértőféldpénzekén kívül más garasokat is hozott be neki.

Olyan kiválóan fűtötte ezt a mozdonyt, hogy sok szentet megtakarított. Csak az az egy kifogása volt ellene, hogy sok kenőolajat kívánt a szentem és a mit olajba megevett még falásnak sem lehet nevezni, hanem valóságos olajorgiának. Erről a rossz tulajdonságáról azonban nem tudta őt le szoktatni, tehát szemet hunyt e körülmény fölött, mint szoktak szemet hunyni magas személyiségek apró hibái fölött. Megelégedett asszal az élvezettel, hogy odafordult fűtőjéhez, mondván:

— A Lison éppen olyan, mint a többi szép asszony, szükséges neki is, hogy folyton kenjék-fenjék.

Mialatt a tűz ropogott, Jacques körüljárta a gépet, szorgosan megtekintette annak minden egyes részét és megnézte azt is: miért kellett ma több olaj, mint máskor. Nem talált semmi feltűnőt, a lokomotív ra-

gyogott és egészséget lehel. Látták őt, hogy minő nagy gondját viseli gépének, különösen a végállomásokon, hol mint a jó lovász a futásban felhevült lovat, szoritgatta, törölgette. Vigyázott az idő pontos betartására, nehogy a késéseket veszedelmes sebesebb hajtással keljen behozni. Így éltek ők ketteskén közösségben. A fűtőházi főnök tanúsága szerint Jacques négy év alatt egyetlen jelentést sem tett arról, hogy a Lison javítani kellene. Rest és részeges mozdonyvezetők rendszeren rossz viszonyban szoktak állani mozdonyukkal. Hanem a mai napon olajhisége volt a Lisonnak s ez aggasztotta Jacques, mert nem tudta, honnan van ez. Ugy látzott, hogy a Lison most bizalmatlan hozzá, nem mondja meg mi baja és talán valami kibágást akar csinálni.

Pecquex természetesen még nem volt ott. A mint la-la-lák között megjelent, meglátzott rajta, hogy valami jó barátal jó reggelit fogyasztott el. Jacques haragos beszédbe ereszkedett vele. A két férfi nagyon jól volt egymással már csak azért is egyrészből, mert annyit voltak egymás társaságában a vonalon, hallgatva állván egymás mellett egy és ugyanazon üzletben, egy és ugyanazon veszélyben. Daczára hogy a mozdonyvezér 10 évvel fiatalabb volt mint a fűtője, mégis ő gondoskodott róla atyailag, elnéste hibáit és megengedte neki, hogy egy-egy órácákát aludjék, ha be volt csipve. Ez kutyahüséggel hálálta meg ezt a jóságot és iszákosságát mindenki elnéste neki, mert a maga dolgában kitűnő munkás volt. Ő is szerette a Lison-t. Ők ketten és a mozdony csöndes kis triót képeztek. Pequex megvolt lepetve, hogy Jacques haragosan fogadta őt és még jobban megvolt lepetve midőn megtudta, hogy Jacques a Lisonra haragszik.

— De hisz úgy repül mind egy tündér!
— Nem, én aggodom.

— És daczára annak, hogy a gép minden részét rendben találta, újra kezdte a vizsgát fejrázások között. Megpróbálta a csapokat, kinyitotta a szelepet, felment a hengerre és hallgatózott, mi alatt Pecquex néhány foltot törölt le a gépről. A gép jó volt, a felől nyugodt lehetett. Más volt az ő nyugtalanságának oka: hogy szívében a Lisonon kívül más valaki is befészkelte magát. Egy kedves érzelem nőtt abban az iránt a bájós lény iránt, ki a padon mellette ült és a ki az ő szerelmi vallomására védelmet keresett. Ha mozdonya mégis elkésett valamikor és kénytelen volt a 80 kilométernyi sebességet még feljebb emelni: soha sem gondolt arra, hogy ezzel az utasok élete veszélyeztetve van. De most igen. Mert azt a nőt, a kit közönyösen hozott el Havreból, most vissza viszi és félelem fogta el őt, hogy valami szerencsétlenség esik, az asszony megsebesülhet és annak ő lenne az oka. Most már szerelemmel volt tele. A Lison most második személy lett s csak arra való, hogy az első személylyel szemben teljesítse hivatását.

Hatott ütött. Jacques és Pequeux föllétek a keskeny vaslépcsőre, mely a széntartót a mozdonyval összeköti; az utóbbi előljárójának intésére kinyitá a szelepet, mire gomolygó fehér gőz tölté meg a csarnokot.

(Folytatása következik.)

2. Bérlet VÁROSI SZÍNHÁZ 11. sz.

Kedden, 1892. évi november hó 15-én:

NAP ÉS HOLD

Kitűnő víg operette 3 felvonásban. Irták: A. Vanlov és Letterier. Ford. Evva L. és Fáy I. Béla. Zenéjét szerzette Charles Lecocq. (Rendező Kövessy, Kar-nagy Németh.)

S z e m é l y e k:

Pikratesz Kalabazás herczeg. Portugal első minisztere — Kövessy Albert
Don Brazero de Trasz, tess Montess. Elszász tartomány kormányzója — Németh János
Miguel, háznagy — Sz. Nagy Imre
Don Degomez, Brazero bizalmas barátja — Liptay Lajos
Manola — K. Iványi Mariiska
Beatriksz — E. Kovács Ilka
Gonzalesz, Brazero inasa — Vágó István
Szankett. korcsmárosné — Kiss Ilona

— Kezdeté pont 7 1/2 órakor este. —

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becserek.				
	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.09	4.46	8.04
Boodra	"	4.23	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	"	5.36	5.36	9.02
Kumán	"	6.06	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.15	9.42
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becserek	"	7.33	6.51	10.15
Versecz	érk.	11.59	—	—

		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. o.		
Nagy-Becserek—Nagy-Kikinda.				
	Nagy-Becserek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.31	7.44
Melencze	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	"	7.11	1.49	9.19
Boodra	"	7.45	2.29	10.04
Karlova	"	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár "	—	5.20	4.24
	Budapest "	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

		3647	3601	3611
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I. II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becserek.				
	Temesvár ind.	—	12.00	—
Versecz	"	5.50	2.20	—
Versecz-Rét	"	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	"	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	"	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	"	6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya	"	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	"	6.37	3.13	—
Zichyfalva	"	6.49	3.25	—
Györgyháza	"	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	"	7.16	3.57	—
*Ó-Lécz	"	7.24	4.07	—
Kanak	"	7.33	4.19	—
Bóka	"	7.49	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.				
Szécsány	ind.	4.01	3.10	5.07
Szárca	"	4.27	3.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	3.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	"	4.50	3.43	5.46
Lázárföld	"	5.01	3.51	5.57
Nagy-Becserek-Bégapart	"	5.32	4.15	6.31
Nagy-Becserek	"	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	"	8.36	—	11.13
Budapest	"	1.20	—	7.10
Temesvár	érk.	—	—	4.24

		3602	3612
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becserek—Versecz.			
	Budapest ind.	6.30	—
	Temesvár "	9.50	—
Nagy-Becserek	"	8.15	—
Nagy-Becserek-Bégapart	"	8.22	4.10
Lázárföld	"	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	"	8.56	4.51
*Lajosmajor	"	9.2	4.59
Szárca	"	9.16	5.23
Szécsány	érk.	9.29	5.38
Szécsány	ind.	9.44	5.53
Bóka	"	9.57	6.08
Kanak	"	10.14	6.28
*Ó-Lécz	"	10.23	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	6.57
Györgyháza	"	10.42	7.11
Zichyfalva	"	10.54	7.26
Nagy-Margita	"	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.04
*Szivattyutelep	"	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	"	11.39	8.27
*Temes-Paulis	"	11.47	8.37
Versecz-Rét	"	11.55	8.46
Versecz	érk.	11.59	8.50
	Temesvár "	3.16	—

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány—Párdány.			
	Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos	"	9.56	6.15
*Fény	"	10.07	6.27
Párdány	érk.	10.18	6.39

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány—Szécsány.			
	Párdány ind.	7.00	3.30
*Fény	"	7.13	4.03
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6,00—5,59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

A legjobb

g á z - k o k s

töm-kályhákhoz (össze nem tévesztendő az apró dió kokszzsal) valódi

porosz darab-szén

a legolcsóbb árakon kapható házhoz is szállítva

Steigerwald Kornél.

Ugyanitt egy 5 szoba, konyhából álló lakás is kiadó. (539—3.2)

476. b. v. szám 1892.

(546—1.1)

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbírótság 3130. polg. számú végzése által Trifunacz Döme melenczei lakos végrehajtató javára Raity Nika melenczei lakos ellen 125 frt tőke, ennek 1879. év szeptember hó 20-ik napjától számított 6 százalék kamatai s eddig összesen 46 forint 22 kr. perköltés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 330 forintra becsült 50 kereszt buza, 1 baglya széna, 3 drb ló, 1 hosszú vast. kocsiálló álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3250. polg. sz. 1892. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Melenczén a község házában leendő eszközzésére 1892. évi november hó 22-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi

LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Törökbecse, 1892. évi november hó 1-ső napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

1921. szám.

(542—2.1)

Haszonbérbeadási hirdetés.

Az óteleki 893 hold 951 □-öl föld a nagyméltóságú m. kir. pénzügyministeriumnak folyó hó 2-áról 72948. szám alatt kelt rendelete folytán 1892. évi október hó 1 től sz mitaudó 3 vagy 6 évre évi 13600 forint kikiáltási árral folyó évi november hó 21-én az ujpécsi m. kir. uradalmi ispánságnál tartandó nyilvános szó- és írásbeli árverés útján egészben haszonbérbe adatik.

A részletes árverési feltételek az alulirt ispánság és a temesvári jószágigazgatóságnál megtudhatók.

M. kir. ispánság.

Ujpécs, 1892. évi november hó 10-én.

Irinyi Endre,
kir. uradalmi ispán.

SOMOGYI VILMOS katonai előkészítő iskolája.

Budapest, Deák-Ferencz-utca, 14. sz.

I. Egyéves önkéntességre előkészítő tanfolyam:

oly ifjak számára, kik középiskolát nem végeztek.

2. Katonai reáliskola:

oly ifjak számára, kik a m. kir. Ludovika akadémia, vagy a cs. és kir. kadetiskola I., II., III. osztályába a felvételi vizsgára előkészülni óhajtanak. Ezen ifjak bármily gyengék legyenek is a belépéskor kitűnő előmenetelért kezeskedem, és tökéletesen megtanulnak németül.

Tartalékos és tiszti tanfolyam.

Bővebb felvilágosítás irodámban. (Budapest, Deák-Ferencz-utca, 14. sz.) esetleg program által szereshető.

(538—6.2)

Somogyi Vilmos,
igazgató tanár.

Szálloda-átvétel.

Van szerencsénk Nagybecskerek város és környéke t. lakosságát tisztelettel értesíteni, hogy a helybeli

Rózsaszállodát

átvettük.

Izletes ételek, tiszta, zamatos italok, pontos kiszolgálás által törekedni fogunk a t. közönség b. bizalmát kiérdemelni.

Abonálások náluk vagy házon kívül olcsón elváltatnak.

Kiváló tisztelettel

Ifj. RÓZSA és SEEMAYER,
szállodások.

(545—1.1)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.